

A. Mackiewicz

Olsztyn, st. XXIV, wykop 9

Informator Archeologiczny : badania 27, 116

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Olsztyn, st. XXIV, wykop 9

ARCHEO-ADAM

Badania prowadził mgr A. Mackiewicz. Finansowane przez U. Raczkowską (inwestor prywatny). Pierwszy sezon badań. Stare Miasto, nawarstwienia nowożytne, XVII–XX w.

Wykop nr 9 w obrębie st. XXIV założony został w zachodniej pierzei ul. Kółtąja, na terenie działki budowlanej, w miejscu, gdzie pierwotnie znajdował się budynek nr 16 (znany wcześniej jako „synagoga”). Wykop powstał w wyniku rozebrania części budynku i wykonania prac ziemnych do celów budowlanych pod zamierzoną inwestycję budowlaną. Miał on kształt nieregularnego wieloboku o wymiarach: 14 x 7 x 8 x 6 x 4 m. W części północno-wschodniej stwierdzono obecność pozostałości po piwnicy budynku pochodzącego z początku XVII w. Piwnica miała sklepienie kolebkowe z rozbiórkowej cegły gotyckiej łączonej na zaprawę wapienną. Ponadto na zachód od piwnicy wystąpiły nawarstwienia kulturowe pochodzące z 2. poł. XVII w., o czym świadczy duży fragm. wyklejonego naczynia ceramicznego wypalonego w atmosferze redukcyjnej, dający możliwość wykonania całkowitej rekonstrukcji. Z ciekawszych zabytków na uwagę zasługuje rzadki kafel typu miskowego w postaci prostokątnej „pokrywki”, który można datować na XVII w. W obrębie wykopu stwierdzono jedynie fragmentaryczne występowanie nawarstwień późnośredniowiecznych. Trzeba podkreślić, iż zachodnia część budynku była prawdopodobnie niepodpiwniczona, jakkolwiek z całą pewnością wykluczyć istnienia tu piwnicy nie można, ze względu na występowanie nawarstwień zasypiskowych o jednolitym charakterze i znacznej miąższości. W części tej dały się jednak zaobserwować fragm. fundamentów kamiennych łączonych na glinę przemieszana z gruzem. Stanowią one pozostałość po fundamentach ścianek podziałów wewnętrznych budynku. Calec w obrębie tego wykopu stanowiła żółta glina i żółty piasek. Podkreślić trzeba, iż fundament omawianego budynku zalegał mniej więcej na tym samym poziomie co fundamenty budynków odsłonięte we wschodniej pierzei ul. Kółtąja w obrębie wykopu 7.

Dokumentacja znajduje się w archiwum Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Olsztynie oraz w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie (wraz z materiałami).

Przemysł-Zamek, st. 1
AZP 108-84/—

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Przemyślu

Prowadzono nadzory archeologiczne przy kurtynie południowo-wschodniej zamku w Przemyślu w odcinkach 1–16 oraz ratownicze badania archeologiczne w odcinkach 8–12. Ze względów konserwatorsko-budowlanych obniżono poziom gruntu o ok. metr wzdłuż zewnętrznej strony kurtyny południowo-wschodniej.

Odkryto nowy element murowany, który można wiązać z zabudową zamku gotyckiego. Mur o wymiarach 2,3 na 2 m, wykonany z kamienia łamanego płytowo, z otworem pośrodku, dostawiony jest do kurtyny od zewnątrz (najpewniej pełnił funkcję latryny zamkowej). Wzdłuż muru, przy obniżeniu terenu wydobyto ok. tysiąc sztuk ceramiki — najstarsza z 2. poł. XIII–XIV w., najliczniejsza z XVI–XIX w.

Przewóz, st. 3, gm. loco, woj. zielonogórskie — patrz: późne średniowiecze

Rabsztyn, st. 1, gm. Olkusz, woj. katowickie — patrz: późne średniowiecze

Rudy, gm. Kuźnia Raciborska, woj. katowickie — patrz: późne średniowiecze